

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 27 czerwca 1953 r.

w sprawie zasad ustalania czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodów łowieckich.

Na podstawie art. 5 ust. 7 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodu łowieckiego ustala się na podstawie zakwalifikowania obwodu w myśl przepisów § 2 oraz z uwzględnieniem warunków wymienionych w § 8 ust. 3, mających znaczenie dla zagospodarowania obwodu.

§ 2. 1. Dla ustalenia czynszu dzierżawnego obwody łowieckie pod względem jakościowym dzielą się na trzy kategorie: dobre, średnie i słabe.

2. Pod względem łowieckiego zagospodarowania ustala się pięć typów obwodów łowieckich:

- 1) polne,
- 2) polno-leśne,
- 3) leśne,
- 4) wodno-bagiennie,
- 5) górskie.

§ 3. 1. Obwód łowiecki polny jest to obwód, w którym co najmniej 80% powierzchni obwodu stanowią grunty orne, łąki i inne grunty nieleśne, a najwyżej 12% — lasy i grunty leśne.

2. Obwód łowiecki polno-leśny jest to obwód, w którym lasy i grunty leśne stanowią od 12% do 55%, a grunty orne i łąki — najmniej 35% powierzchni obwodu.

3. Obwód łowiecki leśny jest to obwód, w którym zwarty kompleks lasu stanowi co najmniej 55% ogólnej powierzchni obwodu, a resztę powierzchni obwodu mogą stanowić grunty orne, łąki i inne grunty nieleśne.

4. Obwód łowiecki wodno-bagienny jest to obwód, w którym co najmniej 80% powierzchni obwodu stanowią wody bieżące, stojące oraz wszelkiego rodzaju bagna.

5. Obwód łowiecki górski jest to obwód, w którym teren typowo wysokogórski i górskie stanowią co najmniej 90% powierzchni obwodu.

6. W zależności od ogólnych warunków lokalnych procentowe ustalenie powierzchni obwodu łowieckiego, wymienione w ust. 1 — 5, może ulegać zmniejszeniu lub powiększeniu w granicach do 5% ogólnej powierzchni obwodu.

§ 4. Dobre obwody łowieckie powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) polne — przewaga gleby żyznej (pszenno-buraczanej), dostateczna ilość wody dla zwierzyny, wśród pól łąki mineralne oraz remizy i zarośla krzaczaste stanowiące wystarczającą osłonę dla zwierzyny; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca, kuropatwy, bażanta i sarny polnej;
- 2) polno-leśne — charakterystyka gleb części polnej obwodu jak w pkt 1, dostateczna ilość wody dla zwierzyny, las przeważnie liściasty wielogatunkowy; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca, sarny, daniela, bażanta i kuropatwy;

3) leśne — lasy liściaste wielogatunkowe, a także mieszane, w lesie zbiorniki wód, wystarczające dla zwierzyny, zróżnicowane i zasobne, podszyty i runo leśne; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: sarny, jelenia, dzika i zająca.

§ 5. Średnie obwody łowieckie powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) polne — przewaga gleby średnio żyznej (żytnio-kartoflanej), dostateczna ilość wody dla zwierzyny, między i rowy porośnięte tarniną, krzewami jagododajnymi, na polach zarośnięte krzakami kamionki (usypiska kamieni), przy ściekach wód łąki; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca i kuropatwy; możliwa hodowla bażanta;
- 2) polno-leśne — charakterystyka gleb części polnej, jak w pkt 1, dostateczna ilość wody dla zwierzyny, lasy zarówno iglaste jak i mieszane; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca, sarny, kuropatwy, bażanta i miejscami daniela;
- 3) leśne — bory świeże, fragmenty borów mieszanych, borów suchych i lasów liściastych, dostateczne zbiorniki wód dla zwierzyny, podszyty i runo leśne zróżnicowane, średnio zasobne; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: jelenia, sarny, dzika i zająca.

§ 6. 1. Słabe obwody łowieckie powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) polne — gleby ubogie, zimne, podmokłe, piaski, żwiry, kwaśne łąki, bagna, nieużytki; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca i kuropatwy;
- 2) polno-leśne — charakterystyka gleb części polnej jak w pkt 1, lasy iglaste typu boru suchego lub lasy typu bagiennego; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: zająca, kuropatwy, miejscami sarny i cietrzewia;
- 3) leśne — bory przeważnie suche, fragmenty borów bagiennych, brak podszytów, runo bardzo ubogie, nieliczne zbiorniki wód; możliwość hodowli jako podstawowej zwierzyny: jelenia, dzika, sarny, miejscami zająca.

2. Wszystkie obwody łowieckie wodno-bagiennie i górskie zalicza się do słabych obwodów łowieckich.

§ 7. 1. Brak w pewnych obwodach łowieckich poszczególnych gatunków zwierzyny, wymienionych jako podstawowe w określeniu cech kategorii obwodów łowieckich, nie ma wpływu na kwalifikowanie obwodu.

2. Obwody łowieckie nie odpowiadające wszystkim warunkom, wystarczającym do zakwalifikowania do jednej z trzech kategorii, zalicza się do tej kategorii, której podstawowe cechy występują w danym obwodzie w przeważającym stopniu.

§ 8. 1. Dla obwodów łowieckich wysokość rocznego czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodów łowieckich ustala się następująco:

- 1) dla obwodów łowieckich dobrych — zł 0,20 za każdy hektar obwodu łowieckiego;

- 2) dla obwodów łowieckich średnich — zł 0,10 za każdy hektar obwodu łowieckiego;
- 3) dla obwodów łowieckich słabych — zł 0,05 za każdy hektar obwodu łowieckiego.

2. Czynsz dzierżawny za obwody łowieckie, w których występują corocznie rykowiska jeleni bekowiska danieli, masowe ciągi gęsi lub masowe sady kaczek, może być podwyższony, nie więcej jednak niż o 50%.

3. Za obwody łowieckie zakwalifikowane jako dobre lub średnie, lecz znajdujące się w warunkach szczególnie utrudniających prowadzenie prawidłowej gospodarki łowieckiej, jak np. znaczna odległość obwodu łowieckiego od stacji publicznych środków komunikacji, niemożność uzyskania dostatecznej ilości podwód i naganki, jak również w przypadku objęcia obwodu łowieckiego jednej z wymienionych kategorii w stanie wyniszczonym pod względem zagospodarowania łowieckiego, czynsz dzierżawny może być obniżony, nie więcej jednak niż o 50%.

4. Wpływy z tytułu czynszu dzierżawnego za obwody łowieckie stanowią dochody własne właściwych prezydiów rad narodowych i powinny być zarachowane na dochody budżetowe w części 3 dział 5 „inne dochody” rozdział 13 „różne wpływy majątkowe”.

§ 9. 1. Zaliczenia obwodów łowieckich do jednej z kategorii oraz ustalenia wysokości czynszu dzierżawnego za obwody łowieckie dokonują prezydium właściwych powiatowych rad narodowych na podstawie wniosków prezydiów właściwych wojewódzkich rad łowieckich złożonych w terminie 21 dni po zatwierdzeniu przez

prezydium wojewódzkich rad narodowych podziału województwa na obwody łowieckie.

2. Wnioski o zaliczenie obwodów łowieckich polnolesnych i leśnych do jednej z kategorii oraz o ustalenie czynszu dzierżawnego za te obwody mogą być składane prezydiom powiatowych rad narodowych przez prezydium właściwych wojewódzkich rad łowieckich po uprzednim uzgodnieniu tych wniosków z dyrektorami właściwych rejonów lasów państwowych.

3. Prezydium powiatowych rad narodowych powinny rozpatrzyć zgłoszone wnioski i powziąć decyzję w terminie piętnastu dni od daty ich wpłynięcia.

§ 10. 1. Od decyzji prezydium powiatowej rady narodowej nie uwzględniającej wniosków, o których mowa w § 9, przysługuje prawo wniesienia odwołania do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej w terminie czternastu dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji.

2. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem prezydium powiatowej rady narodowej, które wydało zaskarżoną decyzję. Prezydium powiatowej rady narodowej obowiązane jest otrzymane odwołanie w ciągu siedmiu dni po upływie terminu odwołania przesłać z własnym wnioskiem i aktami sprawy do rozpoznania prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Odwołanie wstrzymuje wykonanie zaskarżonej decyzji.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: w z. T. Rykowski

889

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 4 sierpnia 1953 r.

w sprawie zabronionych sposobów polowania.

Na podstawie art. 18 ust. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabrania się polować przy użyciu innej broni niż myśliwska broń palna.

2. Nie uważa się za broń myśliwską broni wojskowej wymienionej w art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) oraz broni małokalibrowej z bocznym ogniem.

3. Zabrania się strzelać do zwierzyny płowej i dzików z broni myśliwskiej o mniejszym kalibrze niż 6,5 mm.

§ 2. Zabrania się polować przy pomocy sztucznego światła.

§ 3. Zabrania się polować z fladrami (sznurami) na zwierzynę piovą.

§ 4. Zabrania się polować z naganką na jelenie w czasie od 1 września do 15 października, na daniela w czasie od 1 września do 30 listopada.

§ 5. Zabrania się polować z psami gończymi i char-tami. Nie dotyczy to używania psów gończych-dzikarzy do polowania na dziki.

§ 6. Zabrania się polować na zające:

- 1) ławą,
- 2) na pomyka,
- 3) z podjazdu,
- 4) na zasiadkę.

§ 7. Zabrania się polować na słonki spod psa od przylotu do 15 maja.

§ 8. Zabrania się strzelać do zajęcy w koblinach (legowiskach).

§ 9. Zabrania się strzelać do:

- 1) głuszców na zapadach,
- 2) ptaków na ziemi; nie dotyczy to polowania na toku na głuszcze, cietrzewie i bataliony oraz dobijania postrzałków,
- 3) bażantów na drzewach.

§ 10. Zabrania się strzelać do głuszców, cietrzewi i jarząbków inaczej jak srutem.

§ 11. W okresie od 1 marca do 31 lipca do polowania na ptactwo łowne błotne i wodne mogą być używane wyłącznie myśliwskie psy legawe.

§ 12. W okresie od 1 marca do 31 sierpnia włącznie do poszukiwania postrzałka jelenia, daniela, sarny i dzika mogą być używane wyłącznie psy prowadzone na otoku.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: B. Podedworny